

1. Ökenvargens son¹

- 1:1 När de uråldriga araberna blev fler,
Men Nizar bin Ma'ad bin Adnans söner i Hijaz blev färre,
- 1:2 Sade en av dem till dem, och han tillhörde Mudarstammen,
”Jag är mer rättrogen än er, och större än er,
- 1:3 Och min stamfader lämnade mig kungavärdigheten efter honom.
Så lyssna till vad jag säger er vid denna tidpunkt”
- 1:4 Då besvarade de honom med lydnad och underkastelse.
Han sade till sin broder Rabi':
”Bege dig till Jemens land och gör det till ditt hemland,
- 1:5 Ty det är sannerligen ett ljuvligt land,
Och du Nizar, res till Syriens länder,
Och släpp ditt kreatur² och ditt boskap fritt att beta i det.”
- 1:6 Sedan lovordade sände han iväg sina återstående bröder,
Och varenda en av dem begav sig mot sin plats.
- 1:7 Arabernas stammar spred ut sig i fjärran länder
Och bosatte sig i Jemen, Hijaz, Syriens länder och Irak.
- 1:8 De jemenitiska araberna kom att kallas Banu³ Qahtan,
Hijaz araber Banu Adnan, de syriska araberna Banu Ghassan,
- 1:9 Och de irakiska araberna Banu Shayban.
- 1:10 När de var bosatta i varje landsdel,
Bröt strider ut mellan dem och de tvistade om grässlätterna och områdena.
- 1:11 Det blev sagor och berättelser om dem som berättades av
al-Balkhi, Sayyar, Hamad al-Rawiya,
- 1:12 Ibn Khidash, al-Muthanna, Najd bin Hisham,

¹ Eg. *Ökenvargssonen*

² På arabiska *Amwāl*; eg. tillgångar, rikedomar, med vilket i detta sammanhang menas boskapsdjur.

³ På arabiska *banū qaḥṭān*; Qahtanstammen (eg. *Qahtans söner*)

- 1:13 Juhayna från Jemen och andra berättare.
- 1:14 Araberna på den tiden dyrkade avgudabilder och gudomar,
och alla hade de en avgudabild
- 1:15 såsom al-Lat, 'Ussa, Hubal, Manat, Isaf, Nayila, Wadd, Suwa', Yaghut, Ya'uq och Nasr.
- 1:16 De var stolta över äran, börd⁴, modet
Och över att de tillbringade sina dagar i krig och erövring,
1:17 drabbning och attack.
Ty de kunde inte skilja det förbjudna från det tillåtna
- 1:18 och de besvärades inte av blodsutgjutelse och pengaplundring.
Gud gav makten över dem till denne kämpe,
- 1:19 Den allsmäktige krigaren, som böjde nackarna, tyglade högmodet
Och dräpte tusen och åter tusen av sina motståndare.
- 1:20 Där fanns tre stammar, som kallades de noblaste beduinerna.
Dessa var Banu Dabba, Banu Udd och så Banu Abs,
- 1:21 som Antara bin Shaddad tillhörde.
Han besegrade alla
- 1:22 Och Banu Abs skröt om honom,
Vilkas rykte spred sig på den tiden,
Tack vare deras hjälte Antara, krigarnas krigare.
- 1:23 De började bevaka vägarna och lugna de rädda och oroliga
Även om de efterlystes av kung eller sultan.
- 1:25 Banu Abs gossar hade styrka och mod.
De stred med männen om deras segerutsikter minskade.
- 1:26 Deras gossar liknade ynglingarna, eftersom de uppfostrades i hästsadeln,
1:27 lärde sig att slåss och strida,
Och tillsammans med sina fäder anföll de andra stammar.

⁴ Eg. *genealogin*

2. Kung Zuhayr bin Judayma

- 2:1 De hade den genom tiderna störste kungen av kungar.
Han kallades Zuhayr bin Judayma,
- 2:2 Hans mod, generositet och storsinhet var fullständig.
Han hade hjältemodiga män och krigare,
Som red vid hans sida när han red och steg av hästen när han steg av.
- 2:3 När fattigdom drabbade några av Banu Abs egna
Och deras resurser minskade på grund av mängden av besökare om natten,
gäster och tiggare som kom och gick,
- 2:4 Bestämde de sig för att dra ut i strid i enlighet med deras sedvana vid den tiden.
I deras trupp fanns
- 2:5 Shaddad bin Qirad, som red Jaruh, vilket var hans riddjur.
Hon tillhörde beduinammarnas bästa riddjur,
- 2:6 och alla ryttare avundades honom på grund av henne.
Härtåget drog ut från Banu Abs mark, som kallades al-Sharba,
- 2:7 Nära berget al-'alam al-Sa'di.
De färdades över Banu Adnans marker, tills de nådde Bani Qahtans jord.
- 2:8 Sedan såg de bergen Aja' och Salma,
Och där såg de en ärofylld stam
- 2:9 med rika tillgångar som kallades Banu Jadila.
De fann läger och tält, vimplor och flaggor,
- 2:10 och deras tärtläger liknade ett brusande hav på grund av mängden krigare,
Vackra slavinnor,
- 2:11 slavar, pojkar och hästar i olika färger.
Då de såg så många, attackerade de dem inte,
- 2:12 utan blev rädda för att marschera mot dem,
Så de drog sig tillbaka mot sina marker.
- 2:13 Då fann de tusen honkameler som betade och som rörde sig över slätten.

3. Shaddad och Zabība

3:1 Med flocken fanns en svart slavflicka som vallade den i det öppna landskapet,

3:2 och med henne fanns två pojkar.

De gick runt kamelerna ifall deras mor satte sig för att vila.

Flickan hade smala axlar och bred bak,

3:3 hon var välproportionerad, likt en kvist som svajar för vinden.

3:4 När Banu Abs såg honkamelerna

Då satte de fart mot dem likt tävlingshästar,

föste dem framför sig, och med dem flickan och sönerna

3:5 och gjorde sig redo att se vem som hann ikapp henne först.

3:6 När de befann sig långt från lägret, och dammet yrde efter deras framfart,

Då hann ryttare från Banu Jadila ikapp dem

3:7 och de drabbade samman med dem i en utdragen strid.

Men det dröjde inte länge förrän nederlaget kom ikapp dem,

Och segrarna Banu Abs gav sig av med krigsbytet (=flickan och sönerna).

3:9 När kvällen närmade sig, slog de läger vis en vattenkälla.

Shaddad tittade på flickan.

3:10 I hans ögon var hon vacker och han begärde hennes kropp,

men hon avvisade honom och sa

3:11 ”Gud förbjude att någon som dig skulle bedriva otukt”

Då lade han sin hand i hennes hand som äktenskapslöfte,

3:12 och avstod åt sina vänner sin rätt till andel i bytet från Banu Jadila,

För att de inte skulle neka honom den vackra slavflickan.

3:13 Och den bästa diktningen om detta lyder:

3:14 *I svärtan finns en mening, om du kände till dess språk*

3:15 *Så skulle dina ögon inte se åt varken vita eller röda [människor]*

3:16 *Dess charm är kroppar och flörtande ögon*

- 3:17 *Som lär ut magi och trolldom till Harūt*⁵
- 3:18 *Om det inte vore för födelsemärkets svärta,*
- 3:19 *Så skulle de förälskade aldrig begripa dess värde*
- 3:20 *Om det inte vore för myskens svärta vore den ej så dyr*
- 3:21 *Om det inte vore för nattens svärta, skulle du aldrig kunnat se morgonen gry*
- 3:22 Flickan hette Zabiba, hennes äldste son hette Jarir och hennes yngste son hette Shayboub.
- 3:23 Shaddad förde henne till sin boplatz och bosatte henne i ett av sina tält
- 3:24 Shaddad blev henne pliktrogen morgon och kväll, tills man såg att hon var gravid.
En natt fick hon värkar,
- 3:25 såsom Skaparen av skapelsen avsåg.
Sedan födde hon en pojke, svart i färgen,
- 3:26 hård i skelettet. Hans blick glödde som vore han en bit av ett åskmoln.
- 3:27 Åt detta glädjades Shaddad.
- 3:28 Gossen fortsatte att växa och bli starkare, hans kroppsstyrka visste inga gränser.
- 3:29 Till och med hans rykte spreds och spreds,
Och det spreds i de flesta dalarna.
- 3:30 När kung Zuhayr hörde talas om honom krävde han att få träffa pojken.
När man förde honom till kungen förvånades han över att han skiljde sig från andra pojkar.
- 3:31 Han var inte äldre än 4 år, men kungen blev rädd att pojken skulle attackera honom.
Han skrämdes av blicken i pojkens ögon,
- 3:32 så han slängde en bit kött till honom, men hunden hann före och tog den.
- 3:33 Men se! Pojken jagade hunden, tog tag i dess knäsena och försökte ta köttet ifrån dess mun.
Och när den gjorde motstånd
- 3:34 Höll han fast hunden och slet isär käkarna ända ut till skulderbladen,
tog köttet ifrån den,
- 3:35 stoppade det i sin mun och gick tillbaka [till kungen] och bad om mer.

⁵ Referens till Koranen 2:102

Kung Zuhayr blev förbluffad och de övriga närvarande blev chockade.

3:36 Kungen sade:

”Sannerligen, detta är ingen annan än den modigaste av de modiga”

Denne gosse måste få namnet Antara; den hjältemodige krigaren.

3:38 Antara fortsatte att växa och utvecklas,

Och vid ung ålder var hans styrka grov i det att han inte skrämdes av faran

3:39 Om någon försökte ge sig på honom lät han honom smaka på följderna.

3:40 Missnöjet spred sig och alla barnen i området började klaga på honom.

Shaddad fick snart nog av klagomål om Antara,

3:41 så han ville sända iväg honom för att bespara dem hans illgärningar,

Och för att bespara honom deras illgärningar.

Så han gav honom lite boskap,

3:42 och beordrade honom att valla dem på stepperna och kullarna.

Då tog han med dem till öknen, där han började rida på hästarna,

3:43 och på dess ryggar lärde han sig attack och reträtt,

Till dess ingen annan kunde mäta sig med honom.

3:44 Han var stolt över sig själv och han betraktade [räknade] inte sig själv som slav eller tjänare.

Han var inte nöjd förrän han var högre än alla andra.

3:46 En av dagarna, trängde han djupt in i betesmarkerna med kamelerna och getterna.

Solen blev varmare, så han gick mot ett träd för att söka skydd i dess skugga.

3:47 Han satte sig ned och lutade sin rygg mot dess stam.

Medan han satt där

3:48 och tittade på kamelerna och getterna omkring honom,

Kom plötsligt en varg mot honom från öknens inre⁶,

3:49 Och rusade in bland boskapet och skrämde iväg det ut i öknen.

När Antara såg det tändes glöden i hans ögon,

3:50 Och han sprang efter vargen med en käpp⁷ tills han kom ifatt den.

⁶ Ordagrant ”från öknens njure”

- När vargen vände sig om för käppen rakt in i dess huvud.
- 3:51 Den föll till marken, ner i sitt eget blod.
Blodet rann från huvudet till benet
- 3:52 och Antara gick fram till den och högg av huvud, armar, ben
och började ryta som vore han ett lejon.
- 3:53 Han pratade med vargen och log, och sa
”Din dumma varg! Hittar du ingen annan att attackera än Antaras djur?”
- 3:54 Så lade han vargen i sin säck,
och när kvällen närmade sig gick han till Abs boplats med kamelerna och getterna,
- 3:55 slängde säcken med vargen framför Zabiba
och berättade för henne vad som hade hänt med vargen.
- 3:56 När hon hörde honom berätta detta blev hon förskräckt.
Hon tog vargens kroppsdelar och tog dem med sig till Shaddad
- 3:57 och berättade för honom vad Antara hade berättat för henne.
När han fick höra denna underliga historia och såg
- 3:58 vargens stora huvud
Häpnade han av detta ytterst häpnadsväckande.
Han såg detta som otroligt
- 3:59 med tanke på pojkens unga ålder,
så han vände sig om till pojkens mor Zabiba och sade till henne:
”Du får inte lämna Antara ensam från och med idag,
ha ständig uppsikt över honom,
- 3:60 ty jag är rädd att ytterligare vilddjur attackerar honom.
- 3:61 Så lämna honom inte, dag som natt,
och valla getterna, kamelerna och fölen tillsammans med honom!
Men gå inte för långt bort,
- 3:62 så att ingen fiende möter er.”

⁷ Herdestav, herdekäpp

Zabiba sade

”Jag hör och lyder, från denna stund kommer jag aldrig att skiljas från honom.”

4. Kung Zuhayr och Antara

4:1 Berättaren sade:

Kung Zuhayr hade slavar som vallade hans kameler och getter,

Liksom var och en av hans söner hade herdor och slavar

4:2 som vallade deras kameler på steppen.

Zuhayr hade en son som kallades Shas,

4:3 som hade tapperhet och mod, styrka och kraftfull styrka .

Denne son var hans arvtagare,

4:4 och han hade en slav som hette Daji, lång och ståtlig, med stort huvud och helt svart.

4:5 Ingen vågade ge sig på honom och man kunde inte gå emot honom.

Shas älskade honom för hans styrka,

4:6 hans skicklighet i det han gjorde och för att han vaktade hans kameler och egendom.

Respekten för hans herre ökade respekten för honom,

4:7 och hela befolkningen var rädda för honom.

Banu Abs hade en brunn som kallades Dhat al-Asad,

det var den bästa brunnen i landet.

4:9 En av dagarna, samlades herdarna, änkorna och de föräldralösa vid brunnen,

Samtidigt som slaven Daji stannade för att vattna sin herres kamel

4:10 och hindrade alla övriga.

Då gick en gammal kvinna fram till honom, hon var god/mild,

Och hon bad att han skulle tillåta henne att ge sina får vatten.

4:11 Då slog han henne med ett hårt slag

4:12 som kastade henne på ryggen,

och hennes privata delar blev synliga inför männen.

Slavarna skrattade åt henne,

4:13 och stannade och tittade på henne.

Antara var närvarade och hans arabiska värdighet tog tag i honom
och vreden väcktes till liv inom honom,

4:14 Så han ropade på den store slaven och sade till honom:

”Ve dig... hur kan du skämma ut de oskyldiga?”

4:15 Och samme slav flammade upp av ilska,

attackerade Antara och slog honom med slag som för andra än honom hade lett till döden.

4:16 Då tog Antara tag i slaven, lyfte upp honom och kastade honom till marken.

Sedan gick han tillbaka, tog honom framför sig⁸

4:17 och slog honom med slag som gjorde slut på honom...

4:18 När slavarna såg sin herre dö attackerade de Antara med käppar och stenar

4:19 men då lärde han dem betydelsen av väldig hänsynslöshet.

Han grep en käpp och började slå åt höger och vänster

4:20 han attackerade dem och de attackerade honom, men de lyckades inte träffa honom!

4:21 Kung Zuhayr hade en annan son som hette Malik.

Han var sannerligen vacker som en stigande måne en kolsvart natt.

4:22 Hans inre⁹ var orubbligt och hans språk var oklanderligt.

Han hade ett ansikte som morgonsolen och en kropp som en lans.

4:23 Det hände sig den dagen att han gav sig ut till brunnen Dhat al-asad,

så han såg striden

4:24 som utspelade sig mellan Antara och slavarna.

Han stannade och såg hans stridsduglighet,

Hans uppmärksamhet fångades av hans hjältemod,

4:25 och ståndaktighet framför de många.

Han upphörde inte förrän slavarna skräckslaget skingrades och flydde ur Antaras åsyn.

4:26 Då gick Malik fram till honom och sade till honom:

”Vilken bragd, du klarade av det svåraste av test”

⁸ Bayna yadayhi; ordag. ”Mellan sina två händer”, arabiska för att uttrycka ”framför sig”

⁹ tābit ; inre, eg. själ och hjärta/heart and soul

Sedan frågade han honom om anledningen till hans strid med slaverna,

4:27 och till att han dödat slaven Daji.

Då berättade han för honom berättelsen om den gamla kvinnan som han hade slagit och blottat.

4:28 Så sade Malik:

”Du har försvarat hedern, och beskyddat de svaga

4:29 Stig upp på mitt riddjur och jag ska ge dig skydd från varje människa”

Så gav Antara sig av på hans häst, tills de närmade sig stammen.

4:30 Då dök prins Shas upp med ett tungt svärd i sin hand.

Hans bröst fylldes

4:31 av vrede mot Antara när han fick veta att han hade dödat hans slav Daji,

och han gick fram emot honom för att döda honom.

Då hindrade hans bror Malik honom och sade till honom:

4:32 ”Min bror... Lämna Antara ifred, ty jag har givit honom skydd

Genom att ge honom mitt beskydd”

4:33 Men Shas drog sig inte tillbaka, utan skulle fortfarande döda Antara.

Då drog Malik sitt svärd

4:34 redo att slåss med sin bror, men då kom deras far Kung Zuhayr mot dem.

När han fick veta vad som försiggick mellan dem sade han till Shas:

4:35 ”Min son, giv mig och din bror denna slav, och jag ska ge dig de slavar du önskar”

4:36 Då skämdes Shas inför sin far och tog tillbaka att han skulle döda Antara,

Och på detta vis blev slaven Daji den som Antara fällde.

4:37 Berättaren sade:

Kung Zuhayr klandrade Antara för att ha dödat slaven Daji och sade till honom:

4:38 ”Antara... Varför dödade du min son Shas slav, och vållade honom tårar?”

4:39 Då informerade Antara honom,

och berättade för honom vad slaven Daji hade gjort med den äldre kvinnan,

Hur han hade slagit henne,

4:40 och vanhedrat henne.

Han sade till honom:

”Min konung, när jag såg honom göra det där tog min hederskänsla tag i mig,

4:41 Men när jag hindrade honom från att göra det, slog han mig.

Jag besegrade honom egenhändigt och slog honom till marken

Och bosatte honom i en grotta¹⁰

4:42 från vilken han inte kommer ut förrän på Domedagen

Så här är jag! Jag står, min herre, framför dig

4:43 så gör vad du önskar med mig.

Om min herre förlåta mig så är det en ynnest som förpliktigar mig,

Och om han dödar mig är det ett [rättvist] straff för mig”

Kung Zuhayr log

4:44 när han fick höra detta yttrande från honom.

Han sade ”Vid arabernas skyddsplikt! Slaven kan inte varit försumlig i denna gärning”

4:45 Sedan vände han sig mot de ryttare som var med honom och sade:

” Mig tycks att denne slav sannerligen är bland de tappreste och modigaste

4:46 och han ska ha ära och vilken ära”

Sedan vände han sig till Shaddad som hade ridit i ryttartruppen,

4:47 som var rädd för fientlighet för sin slavs skull,

Och sade till honom:

”Shaddad , det är din värdighet som

4:48 har givit honom detta mods styrka

Sannerligen, om han kan leva vidare på detta sätt komma han förvisso att bliva,

En legend hos folket,

4:49 Så ta honom till dig, för att jag har gjort dig till hans skyddsherre

Och beskydda honom, tills jag kallar honom då jag behöver honom.

4:50 Från den dagen hade Antara en plats i Kung Zuhayrs hjärta,

Och hos hans son Malik som höll honom mycket kär

¹⁰ Sjusovarlegenden, sura 18 i Koranen

4:51 på grund av de ädla egenskaper de hade sett hos honom.

5. Förälskelsen i Abla

5:1 När han kom tillbaka till sin stam träffade han sin släkt och sin familj
och kvinnorna och flickorna som samlades runt honom

5:2 frågade hur han mädde.

Han berättade vad slavarna hade gjort och vad han hade gjort.

Ty hans historia hade redan spridit sig i stammen

5:3 och bland dem som satt hos honom fanns Abla, hans kusin Maliks dotter.

5:4 Abla var vackrare än månen och var till åldern yngre än Antara.

Hon brukade skämta med honom

5:5 och prata mycket med honom.

Så när hon var närvarande bland folket den dagen

frågade hon honom om när han dödade prins Shas slav.

5:6 Då sa han till henne:

”Du min flicka, jag dödade honom inte av någon annan anledning än att han förtjänade det,
för hans orättfärdighet

5:7 och för hans onda egenskaper.”

5:8 Så berättade han för henne berättelsen om beduinkvinnan som Daji hade slagit och blottat

Och Ebla log mot hans ansikte och sade

5:9 ”Du gjorde rätt! Din heder är aktningsvärd.

5:10 Vi är sannerligen glada allihop för att du har hälsan kvar

Må våra mödrar bemöta dig idag med samma kärlek och generositet som en son”

5:11 Sedan gick hon ifrån honom med de övriga flickorna och kvinnorna.

De var imponerade av hans styrka

5:12 och överväldigade av hans kraft [ridderlighet].

5:13 Särskilt Sumayya, hans far Shaddads fru,

För det fanns inte en kvinna bland Banu Abs kvinnor som Antara inte

Gav [mjölk] till och han bjöd igen deras generositet flerfaldigt.

- 5:14 Beduinernas sedvana var att kvinnorna drack kamelmjök på morgonen och kvällen.
- 5:15 Slavarna mjölkade den, kylde den åt dem i vindens blåst och gav den till kvinnorna på kvällen.
- 5:16 Antara gjorde det tillsammans med sin fars fru Sumayya,
sina farbröders kvinnor och sin kusin Abla,
- 5:17 och efter dem gav han resterna att dricka till den som ville av bygdens kvinnor,
tills en dag
- 5:18 då Antara gick in i sin kusin Maliks hus och fann Ablas mor som kammade hennes hår.
- 5:19 Hon hade släppt ut det så att det täckte hennes rygg,
Ack det var likt natten när den inbryter¹¹
Och hennes panna under det var likt dagen när den gryr.
- 5:20 Då vaknade passionen i hans hjärta,
Och han förälskade sig i henne med brinnande kärlek.
- 5:21 *Hon förde bort sitt skinande vita hår från hans makt*
- 5:22 *och hon försvann i det och det var som den svarta natten*
- 5:23 *i vilken hon sannerligen var den spirande dagen*
- 5:24 *På hennes huvud var det sannerligen som den dunkla natten*
- 5:25 *Hennes dragningskraft överträffade dem som var omkring henne*
- 5:26 *Alla baktalade hennes tjänster och vände henne ryggen*
- 5:27 *Hon var lik en fullmåne som visar sig i sin helhet*
- 5:28 *När den visar sig försvinner stjärnorna*
- 5:29 Berättaren sade:
Antara förblev i detta tillstånd flera dagar och hans förvirring tilltog
- 5:30 tills det var en av arabernas högtidsdagar, då de besökte det heliga templet för att närma sig
- 5:31 de avgudabilder som fanns i det.

¹¹ Referens till Koranen, sura 113:3

De flesta män och hövdingar gav sig av, medan kvinnorna och flickorna stannade kvar.

5:32 De som lämnades kvar i stammen tog ut sina gudabilder,
samlades i ring runt dem och dansade

5:33 och sjöng hymner till de hedniska gudarna.

När Antara såg detta, blev han mållös, förändrades och böjde tyst ned sitt huvud...

5:34 Sedan började han tänka på Abla och stannade upp och reciterade en dikt
I vilken han lovsjög hennes skönhet.

5:35 När Abla hörde Antara beskriva hennes skönhet och hon var bland sina jämnåriga,
Började hon stjäla hans blickar

5:36 och uppmärksamma honom med sin blick och sitt tal.

Antara blev distraherad och blek och på grund av styrkans i hans passion blev hans röst svag,

5:37 Kärlek och passion fick honom att flyga bort

och när högtidsdagen var slut talade hans inre till honom om många ting

5:38 på grund av passionen som drabbat honom.

5:39 När nästa dag kom, och han kom med mjölk, var hans hjärta distraherat.

Han gav Abla att dricka

5:40 före sin far Shaddads fru Sumayya

som vredgades av det, och hon bestämde sig för att klaga till hans far.

5:41 Berättaren sade:

Antara fördrev på detta vis ett antal dagar, först gav han mjölk till Abla att dricka,

5:42 Och han gav Sumayya överskottet att dricka.

Några dagar efter det gick en slav som kallades Dhajir till Shaddad,

5:43 Han var en av Rabi' bin Ziyads slavar, och han sade till honom:

”Ers höghet, din slav och son Antara äventyrar dina tillgångar varje dag

5:44 och skingrar dem i ödemarken. Han hoppar från den ena hästryggen till den andra,

5:45 driver dem ut i öknen och avleder dem från betet och vattnet hela dagen.

Deras kött har förtvinat på grund av springande.

5:46 När jag hejdade honom från det slog han mig, och om jag hade insisterat skulle han döda mig”

5:47 När Shaddad fick höra detta yttrande, blev han chockad och sade:

”Vid Gud, du har rätt.

5:48 Från den dag jag gav honom hästen för att valla den

Har den inte lagt på sig fett och jag har inte sett något hull på den.

5:49 Det är ett bevis på att han rider den och att han far över jorden på den
och får hullet att flyga av genom kraftig galopp.”

5:50 När Sumayya fick höra den historien fann hon ett sätt att skada Antara,

5:51 så hon berättade om den illvilja och avundsjuka som fanns i hennes hjärta.

Då bestämde sig Shaddad att slå och straffa honom.

5:52 När han kom från vallningen tog han tag i honom och band honom hårt och hårdhänt.

5:53 Hans mor Zabiba stod stilla och såg på.

Hon vågade inte tala till hans far så därför gick hon ut från tältet,

5:54 och hon frågade en av slavflickorna.

Då berättade hon för henne vad slaven Dhajir hade sagt,

Och vad Sumayya hade klagat över till hans far;

5:55 att han hade gett Ebla mjölk att dricka före henne.

När Zabiba hörde detta yttrande,

5:56 uthärdade hon situationen.

5:57 När morgonen närmade sig och lyste upp med sitt ljus och sken,

berättade hon nyheten för sin son Antara

5:58 och sade till honom ”Det var Dhajir som anklagade dig,

hämnades mot dig och vände din far och din herre mot dig”

5:59 När Antara hörde dessa ord, växte sig vreden i honom stark.

Han sprang upp på fötter, rusade hämndlyst ut i öknen

5:60 och letade efter slaven bland herdarna, tills han fann honom

Och sade till honom:

”Du din värdelöse!

5:61 Du svartmålade mig hos min far och herre så att han slog mig och straffade mig”

Sedan gick han fram till honom, tog tag i honom,

5:62 lyfte upp honom från.....(?)

Och slog honom till marken, (?) och sade till honom:

5:63 ”Värdelösa slav, om du klagar över mig hos min far och herre efter idag,

så skall jag slå dig ännu mer

5:64 och jag skall göra stoftet till din boning”

5:65 Antara trodde att slaven förblivit vid liv,

men när han upptäckte att döden hade hunnit ifatt honom

5:66 lämnade han honom och skyndade sig raka vägen till prins Malik bin Zuhayrs hus

Och han bad om tillåtelse att stiga in.

5:67 Han gav honom tillåtelse att stiga in, så han steg in.

Ondskan gnistrade i hans ögon.

Han berättade för honom vad som hade hänt honom helt och hållet

5:68 Prins Malik reste mot denna skymf och lämnade Antara bland tälten.

Han gick direkt mot Rabi’ bin Ziyads tält

5:69 Tills han kom fram.

Han frågade efter honom, men man sade att han inte var där,

utan att han var hos hans far Kung Zuhayr,

5:70 så Malik fortsatte till sin fars hus och gick in i det.

Då såg han att det pågick en stor festmåltid hos honom

5:71 och fann där en massa hövdingar som reste sig inför honom i vördnad

Men han förblev stående på sin plats.

5:72 Rabi’ sade till honom:

”Sätt dig ner Malik bland dina kusiner, ty hela folket står upp till stöd för dig.”

5:73 Malik sade:

”Önskar du att jag sätter mig, farbror, så gör jag det med glädje”

Då sade Rabi’:

5:74 ”Javisst, (jag svär) vid alla som är här närvarandes liv”

Då sade Malik:

”Jag sätter mig inte förrän du ger mig din slav Dhajir”

5:75 Då sade Rabi':

”Varför vill du ha honom framför de andra slavar?”

5:76 Då sade han:

Därför att han är en nobel slav, som skyndsamt utför det hans herre önska”

Då sade Rabi':

5:77 ”Jag skall ge dig honom och om du vill ger jag dig tio slavar förutom honom”

Då sade Malik till honom:

5:78 ”Jag tar dessa hövdingar till vittnen för försäkring och försäkrans skull”

När Rabi' sade ”Ja”, då sade Malik:

5:79 ”Min kusin... Antara har dödat honom och han har sökt beskydd hos mig

och jag gav honom mitt försvar och mitt beskydd”.

5:80 När Rabi' hörde Maliks yttrande

kände han sorg över det som blev klart för honom,

Och hat mot Antara drabbade honom från den dagen.

5:82 Kung Zuhayr vände sig mot sin son Malik, och sade till honom:

”Vad är det som gjort att denne slav Antara vågat döda våra slavar?”

5:83 Då berättade Malik för honom att Dhajir hade smädat honom och ljugit för Shaddad

5:84 Så att han hade slagit honom och fått honom att blöda

Då skrattade Kung Zuhayr åt Antara bin Shaddads agerande,

5:85 och lugnade Rabi' och skänkte honom två slavar

Och fick det hat som fanns i hans hjärta att försvinna.

5:86 När Banu Abs slavar fick höra detta, blev de rädda för Antara.

Platsen där de vallade,

5:87 blev en plats dit inte en enda av slavarerna och herdarna gick.

De närmade sig den inte och gick inte ens i närheten av den.

5:88 Malik återvände till Antara och berättade för honom vad som hade hänt.

När han hörde vad han sade blev han belåten och kysste Maliks hand och lovprisade honom.

6. Sammansvärjning

- 6:1 När Shaddad fick höra att Antara dödat Rabi's slav blev han vredgad
Och beklagade sig över sin situation inför
- 6:2 sina två bröder Malik och Zakhmat al-Jawad.
Han sade till dem:
Vid Gud, mina bröder, jag är tröttas ut av alla nycker
- 6:3 och jag är rådvill när det gäller denne olycksbringande slav,
Jag vet inte hur jag ska göra och jag är rädd att
- 6:4 han strävar efter.....(?)
Han dödar dem av rang och börd, släktingar och hövdingar,
Och skapar tvister bland stammarna och uppviglar missämjan
- 6:5 så att vi krävs på blod”
Då sade Zakhmat al-Jawad:
”Vid Gud, Shaddad
- 6:6 Jag såg i mitt synfält att om vi inte förgör denne slav kommer han att försätta oss i yttersta fara
För att han är en djävulens demon,
- 6:7 demoniskt stark och även om hans huvud vore förnuftigt
Skulle ingen finnas som var hans like.
Vad finns att göra, förutom att vi dräper honom på någon av platserna?
- 6:8 Vi håller detta hemligt och återvänder efter att vi har åstadkommit det avsedda.
Ingen skall få reda på saken,
- 6:9 och du skall uppnå det du hoppas på.
Shaddad gav sitt samtycke till hans förslag och bestämde sig för att genomföra det.
- 6:10 När det blev morgon besökte Zuhayr bin Judayma Shaddad och frågade efter Antara.
Han sade att han hade lämnat honom att
- 6:11 göra det som ålåg honom, nämligen att valla kamelerna.

Därefter red Shaddad iväg med sina två bröder och de red till varthän Antara befann sig.

6:12 Deras uppdrag var att döda honom och att dölja spåren.

Den dagen hade Antara fört med sig kamelerna på morgonen

6:13 genom betesmarker och öppna landskap.

Hans mål var långt från lägerplatsen, för att få vara ensam

6:14 och njuta av tanken på Abla och dikta dikter om henne.

Han fortsatte tills lägerplatsen försvann ur sikte och han tänkte

6:15 på vilka umbäranden som hade drabbat honom.

Tårarna översvämmade hans kinder

Och han kunde inte han se annat framför sina ögon än drömbilder av Abla.

6:16 När han var i detta tillstånd

Då kom plötsligt ett smygande lejon från bergen

6:17 När Antara såg det attackerade han det och höll fast dess strupe framför sig
och slog det mellan ögonen.

6:18 Då föll lejonet ihop som ett väldigt berg

Och [marken] under honom rodnade av blodets strida fors.

6:19 *Jag är det välkända lejonet och hjälten*

6:20 *vars styrka fruktas av mänskligheten*

6:21 *Jag kommer tillbaka och attackerar och försvarar min fader Shaddads tillgångar*

6:22 *Jag betvingar mina fiender med min höga kamels styrka*

6:23 *och vildmarkens lejon frukta mig och deras lejoninnor*

6:24 *och många finns som inte fruktar min styrka*

6:25 *När min hand skakat svärdet i stridstumultet*

6:26 *besegrar jag med det i striden varje fördömd*

6:27 *Se, jag kastar dig ner på ödemarkens slätt*

6:28 *och ger dig att dricka en bägare från min hand och från min spjutspets.*

6:29 Shaddad och hans två bröder såg Antara och vad han gjorde.

Denne djärve krigares mod fångade deras hjärtan.

6:30 De ville inte längre konfrontera honom, utan valde att återvända i frid.

6:31 När Antara återvände på kvällen tog Shaddad emot honom på bästa sätt

Och ärade honom med en måltid

6:32 och alla slavar stod upp till hans ära.

Då anlände plötsligt ett sändebud från Kung Zuhayr

6:33 som gick in till Shaddad och sade till honom:

”Förbered dig och dina bröder på att resa med kungen, ty han

6:34 skall ge sig av på morgonen för att anfälla och plundra sina rivaler Banu Tamim.

Shaddad besvarade honom med lydnad och underkastelse

6:35 och han meddelade och underrättade omedelbart sina bröder och sade till Antara:

”Imorgon skall stammens krigare ge sig ut

6:36 och tälten lämnas tomma.

Jag gör dig ansvarig för barnen och kvinnorna.”

Då sade Antara:

”Om ett huvudband av det ni anförtrott mig försvinner

6:37 så lämna mig under resten av mitt liv instängd”

Då lovade Shaddad att

6:38 om han återvände från kriget så skulle han ge honom en häst och utrustning för strid.

6:39 När morgonen närmade sig reste de hjältemodiga männen, som vore de bitar av berget.

När byn var tom

6:40 gjorde hans fars kvinna Sumayya iordning en festmåltid vid brunnen Dhat al-Asad

Där samlades kvinnorna,

6:41 flickorna, slavarerna och pojkarna.

Bland dem fanns Antara, och han var lycklig över att Ebla var där.

Det var vårtid

6:42 och jorden var färglagd av dess blommors underbara färger.

Sumayya slaktade får för dem

- 6:43 och tog fram vin åt dem.
Kvinnor roade och förströdde sig, jungfrurna dansade,
- 6:44 Slavinnorna sjöng till strängospel och Abla dansade så att Antara förälskade sig
Och hans passion blev nästan uppenbar för alla.
Det hade inte krävts mycket för att han skulle våldta föremålet för hans passion.
- 6:45 Då syntes ett dammoln som steg upp mot molnen,
och under det tonades fler än hundra ryttare upp,
fröjden förbyttes
- 6:46 till stigande jämmer och gråt,
Och de tog snabbt kvinnorna som gisslan och satte dem bakom sig på hästarna.
- 6:47 Det skedde dem förnedring och olycka och Antara såg plötsligt en väldig ryttare ta Abla.
Hon grät och hennes ansikte bleknade.
- 6:48 Antara hade inte med sig något vapen att slåss med,
Så han följde efter ryttaren
- 6:49 som red efter de andra ryttarna
Och han drog honom i hans mantelfäll, likt ett uppretat lejon.
Han kastade honom till marken
- 6:50 och slog hans huvud med en sten så att han dödade honom.
Han tog hans häst, lämnade Abla och följde efter
- 6:51 ryttarna och ropade till dem:
”Era uslingar, släpp kvinnorna och slaverna!
Om inte skall jag göra er till huvuden utan kroppar”
- 6:52 Då galopperade riddarna mot honom och attackerade honom.
Antara mötte dem med ett hjärtat som var som av sten
- 6:53 och hans stötar mot dem var mycket snabba, som ett ögonkast.
Han fortsatte att halshugga dem tills han nådde fram till deras ledare
- 6:54 Och högg honom i magen.
En fruktan infann sig då i de andras hjärtan och de lämnade ifrån sig
- 6:55 krigsbytet och gisslan och vände flyende om.

- 6:56 När Antara tagit dem tillbaka hem och de kommit till ro,
kom Sumayya, Shaddads kvinna, överens med kvinnorna,
- 6:57 slavarna och slavflickorna att hålla historien om detta angrepp hemlig för männen.
Efter tre dagar återvände
- 6:58 Kung Zuhayr från attacken mot Bani Tamim med stora förmögenheter.
- 6:59 På morgonen red Shaddad till öknen för att inspektera sina tillgångar,
sina honkameler och boskap.
- 6:60 Då såg han en häst bland sina hästar som han inte kände igen och sade till Antara:
”Ve dig... vem tillhör den här hästen?”
Han sade:
- 6:61 ”Vid Gud, Ers höghet, när jag var på vallning passerade en häst mig
Kommandes från Jemens land
Och med den män som var
- 6:62 förrymda från at-Tubbas – Jemens konung –
Och jag följde i deras fotspår och jagade efter dem och tog dessa hästar
- 6:63 bakom deras ryggar ”
Då sade Shaddad:
”Herregud vad du ljuger, ty sådana som dessa hästar
- 6:64 skiljs ej från sina ägare eller blir svagare under sina ryttare.
Ty du dödar varenda en som passerar dig och tar krigsbyte,
- 6:65 du bekymrar dig inte om ifall han tillhör våra fiender,
våra morbröder eller våra allierade
Och du kommer att fortsätta envisas med detta
- 6:66 tills du släpper lös ondskans fördärv på vår mark”
Sedan tog han tag i honom och band fast honom med rep
- 6:67 och slog honom med en piska tills hans kropp blödde.
Då ställde sig Sumayya, Shaddads kvinna, emellan honom och Antara.
- 6:68 Och hon fortsatte att försvara honom så att han häpnade över henne och sade till henne:
- 6:69 ”Sumayya, igår sporrade du mig mot honom

Så vad har förändrat din vrede till medkänsla med honom?”

6:70 Då berättade hon för honom vad som hade hänt dagen då riddarna från Bani Qahtan angrep,
hur Antara hade försvarat dem och skyddat kvinnorna,

6:71 och dödat sjuttio av fiendens krigare och bevisat sitt mod genom det största hjältedåd.

När Shaddad hörde vad

6:72 Sumayya sade band han loss hans rep och tog hem honom

Och tog honom till sig

6:73 Då anlände plötsligt en av Kung Zuhayrs slavar

Och bjöd in Shaddad till en festlighet

6:74 För att fira återvändandet och den bibehållna hälsan.

Han tog med sig Antara och gav sig av

Då fann de att bopplatsen böljade av tonerna från instrument

Och blomstrade av slaktdjur och offer

6:75 Hövdingarna från Banu Abs var samlade, deras krigare, hjältar och tappra män.

6:76 Shaddad satte sig, dryckeskärlden skickades runt och platsen fylldes av glädje.

Sedan berättade Shaddad

6:77 för Kung Zuhayr om vad som hade hänt dagen då Antara räddade kvinnorna och pojkbarna.

Han förundrades av hans hjältemod och lovprisade

6:78 hans färdighet och skicklighet och anseende.

Han bad honom recitera några av sina dikter.

När lovsångerna var klara

6:79 Var Kung Zuhayr överlycklig

och Malik bin Zuhayr gladdes över Antaras närhet till hans far

6:80 För han var hans vän och han höll honom mycket kär.

Kungen förlänade honom en hedersdräkt av de praktfullaste kläder och sade till honom:

6:81 ”Ge dig av, för på det viset blir du riddare”